

**ה וְגַם לָלוּט תַּהְלִיךְ אֶת אַבְרָם** אברהם היה מצד הטוב ולוט היה מצד הרע. כשלוט הלך עם אברהם הוא למד ממעשיו והיה קצת מתוקן. **ומצד התיקון שלו התעשר וזכה לריבוי השפעות** – אלא שהיו מבחינת ה**לבושים** ולא מבחינת העצמות **הָיָה צֶאֱן וּבָקָר וְאַהֲלִים** סוד **אורות מקיפים**, וכשם שהיו מקיפים על אברהם היו מקיפים גם על לוט: **וְלֹא נָשָׂא אֹתָם הָאָרֶץ** העליונה שהיא סוד **השכינה**. כי לוט היה מתגאה, והחשיב את הרכוש והחיצוניות **לְשֵׁבֶת יַחְדּוֹ** לפי שהטוב לא יכול להתיישב עם הרע **כִּי הָיָה רִכּוּשָׁם רַב וְלֹא יָכֻלוּ לְשֵׁבֶת יַחְדּוֹ: וַיְהִי רִיב** הקליפה נאצת באחור, ורוצה גם להתאחז בפנים – זהו הריב **בֵּין רְעֵי מְקַנְהֵי אַבְרָם וּבֵין רְעֵי מְקַנְהֵי לוֹט וְהַכְנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי אֲזִי יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ** לרמז **שהקליפה עדיין שולטת**, ועדיין מצב **מוחין דקטנות**, ובמצב כזה **הקדושה מנמיכה קומה מול הקליפה: ה וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל לוֹט אֵל נָא תְּהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ** ובין רְעֵי וּבֵין רְעִידָה **כִּי אֲנָשִׁים אֲחִים אֲנַחְנוּ** כשנמצאים עם אדם רע שלא רוצה להיות מתוקן, זה גורם לתקלה, ולכן צריך להתרחק מאדם שכזה: **ט הֲלֹא כָל הָאָרֶץ לִפְנֶיךָ הִפְרָד נָא מֵעַלִּי אִם הִשְׁמַאל וַאֲיִמָּנָה וְאִם הַיָּמִין וְאִשְׁמְאִילָה** שורש המריבה מהס"א, והס"א לא יכול להתיישב **בשתי מקומות: י וַיֵּשֶׁא לוֹט אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת כָּל כְּפַר הִירְדֵּן כִּי כָּלָה מִשְׁקָהּ לִפְנֵי שַׁחַת יְהוָה אֵת סָדֶם וְאֵת עַמֹּרָה כִּגְן יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאַכָּה צֶעַר** ה' הציג לרשעים את כל התענוגים של העולם הזה: **יא וַיִּבְחַר לוֹ לוֹט אֶת כָּל כְּפַר הִירְדֵּן וַיֵּסַע לוֹט מִקְדָּם** מגן העדן **וַיִּפְּרְדּוּ אִישׁ מַעַל אֲחִיו לוֹט יָרַד מִסּוּד דְּז"א אֶל הַמְּלָכִים שֶׁנִּשְׁבְּרוּ וּמֵתוּ, שֶׁהֵם סוּד כֹּכַר הִירְדֵּן: יב אַבְרָם יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן** נכנס אל הנוקבא דקדושה **וְלוֹט יֹשֵׁב בְּעָרֵי הַכְּפָר פִּירוּד הַלְּבָבוֹת וַיֵּאָהֵל עַד סָדֶם** אנשי סדום רעים **בְּגוֹפֶם וְחוּטָאִים בְּמִמוֹנֶם**. לוט חשב שיוכל להשפיע על אנשי סדום לשנות את דרכם, שהרי לוט הבין בצורך של האמונה בה', ולוט האמין שצריך להתנהג כראוי בן אדם לחברו – אך כל ההבנות האלו נשארו בגדר ידיעה ומחשבה, אבל **לוט לא הוריד אותם אל הלב:**

**הנפש האלוקית נשארה בגוף שהוא ארץ כנען, ולוט התיישב בגוף של חוטאים!**

**יג וְאֲנָשֵׁי סָדֶם כּוֹחוֹת הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית,** שהיא מתנגדת לה' **רְעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד** גימטריה לוי"ט, לרמז שלוט התקלקל כשנפרד מהטוב והלך לשכון עם הרשעים: **יד וַיְהוָה הוּא וּבֵית דִּינּוֹ אָמַר אֶל אַבְרָם אַחֲרֵי הִפְּרָד לוֹט מֵעַמּוֹ** רומז שאברהם לא הרחיק את לוט, אלא **לוט הרחיק עצמו מהטוב**. שהרי אברהם **שָׁלַח עַל יַצַּר הָרַע! שָׂא נָא עֵינֶיךָ** אחרי שאברהם נפרד מלוט אברהם יכול להרים את עיניו ללא חשש **וַיֵּרָא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָתָּה שָׂם** לוט היה כמו מסך המונע את ראייתו של אברהם **צִפְנָה וְנִגְבָּה לְכָל הַשְׁמַאל בִּימִין! לְקַבֵּל מִיתוֹק וְקִרְבָּה** שני הקווים מתאחדים **לְקוֹ אֲמַצְעִי,** שהוא סוד קדם ומזרח **וַיִּפְּהָ** לבסוף שלושת הקווים משפיעים אל המלכות במערב ומתקשרים בה, והמלכות היא סוד הים: **טו כִּי אֵת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָתָּה רָאָה לְךָ אֶתְנַנָּה וּלְזֶרַעַךְ עַד עוֹלָם: טז וְשִׁמְתִּי אֶת זֶרַעַךְ בְּעַפְרֵי הָאָרֶץ** לא ניתן לספור את הניצוצות הקדושות של השכינה **אֲשֶׁר אִם יוֹכֵל אִישׁ לְמִנּוֹת** ואיך מנו את ישראל פעמיים? אלא בשכינה נכללים הניצוצות של כל הדורות, ולא של דור אחד בלבד **אֶת עַפְרֵי הָאָרֶץ גַּם זֶרַעַךְ יִמְנָה: יז קוֹם הִתְהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לְאַרְבֶּה וּלְרַחֲבָה** כדי שתהיה לאברהם חזקה גמורה בכל ארץ כנען, בסוד: **בֵּת הֵיטָה לוֹ לְאַבְרָהָם וּבְכָל שְׁמָה**. אברהם הוא סוד החסד והוא ממתק את הגבורות של המלכות שהיא סוד הארץ **כִּי לְךָ אֶתְנַנָּה** כיבוש וזיכור הנפש והגוף, בסוד: **וּלְבִי חָלַל בְּקִרְבִּי:**

**לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה**. באורך ספירת המלכות יש ג' שמות שלי: **בֵּינָה ז"א ומלכות, שהם: אהי"ה, הוי"ה, אדניי,** והם בגימטריה יב"ק.

ברוחב ספירת המלכות יש ב' שמות של **נצח והוד, והם: הוי"ה אלקיים, שגם הם בגימטריה יב"ק.**

ב' פעמים יב"ק גימטריה דר"ך, וכאשר אברהם התהלך בארץ – הארץ נעשית שלו. וזה סוד בחינת האורות הפנימיים של הארץ, ובפסוק הבא מוזכרים גם האורות המקיפים הרמוזים באוהל.

**יה ויאהל** גימטריה ב"ן, שנמצא במלכות שהיא סוד השכינה שהיתה הולכת עם אברהם לכל מקום **אברהם ויבא**  
**וישב באלני מורא** גימטריה אפ"ר, בסוד: **ואנכי עפר ואפר**. אפ"ר אותיות פא"ר, בסוד: **פארך חבוש עליך** – שהתחבר  
בחסד ורחמים הרמוזים במילה **ויאהל** שיש בה אותיות: א"ל וי"ה – א"ל הוא החסד, וי"ה הוא צירוף התפארת שהוא הרחמים **אשר**  
**בְּחֶבְרוֹן** לשון חיבור של הנפש והגוף, ובחברון החיבור שלם של האבות, ולכן שם היתה ראשית ממלכת דוד – בסוד השכינה  
שמתחברת ומוקפת באבות **ויבן שם מזבח ליהוה** כהודאה על התישבותו בתוך הקדושה. ואין הודאה יותר רצויה לפני  
ה' כמו להוסיף תיקון אל המלכות, והמלכות היא סוד המזבח: {פ}